

суб'єктів. Покращення стану підприємства та його економічна безпека щільно пов'язані між собою: якщо підприємство не зростає економічно, воно втрачає здатність адаптуватися і протистояти внутрішньому та зовнішньому середовищу [4].

Втілення перелічених цілей економічної безпеки є критично важливими для досягнення основною мети. Окрім того, кожна функціональна ціль має структурні підцілі, що визначаються доречністю та характером роботи підприємства [5]. Управління економічною безпекою підприємства вбачає досягнення показників, які не тільки забезпечують певний ступінь захисту інтересів і ресурсів підприємства, а й сприяють і мотивують постійно розвиватися.

Отже, управління економічною безпекою підприємства безпосередньо виступає однією з головних умов стабільного розвитку як економічної безпеки регіону, так і країни в цілому. Детальне дослідження цього аспекту у діяльності підприємства дасть змогу передбачати та запобігати деяким з небезпек. Економічна безпека підприємства, за рахунок забезпечення надійного управління, дозволить забезпечити стратегічний розвиток задля зменшення негативного впливу зовнішнього та внутрішнього середовища.

Список використаних джерел

1. Ковальчук А.М. Детермінанти забезпечення мотиваційного управління економічною безпекою підприємств в умовах стійкого розвитку. Вісник Київського національного університету технологій та дизайну. Серія «Економічні науки». 2020. №3(147). С. 103-104.

2. Шмалій Л.В., Ількевич М.В. Управління економічною безпекою підприємства. Економіка. Менеджмент. Бізнес. 2020. № 4. С. 68–73.

3. Аванесова Н. Е. Державне рулювання процесів забезпечення економічної безпеки підприємств оборонної промисловості України. Інтелект ХХІ: наук. екон. журн. 2017. № 2. С. 43-53.

4. Єршова Н. Ю., Ткаченко М.О., Гаркуша В.О Економічна безпека підприємства: науково-практичні аспекти обліково-аналітичного забезпечення. Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії та практики. – 2019. – № 2 (29). – С. 142–149.

5. Жукова Л. М., Платонов В. І. Система управління економічною безпекою підприємств. Інвестиції: практика та досвід. 2019. № 23. С. 93–98. URL: <http://www.investplan.com.ua/?op=1&z=6928&i=15>.

УДК 658.4:005

Бардась А.В., д.е.н, професор, Директор навчально-наукового інституту економіки Авраменко О.О. аспірант спеціальності 073 менеджмент,
(Національний технічний університет «Дніпровська політехніка», м. Дніпро, Україна)

УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ В ПЕРІОД КРИЗИ

Кризи є невід'ємною частиною функціонування організацій у сьогоденних умовах. Кризові ситуації загрожують цілісному функціонуванню підприємств, але залежно від різновиду та стадії розгортання мають механізми та методи керування та піддаються управлінському впливу. В сучасних умовах саме фінансові організації, основною метою яких є надавати банківські послуги та фінансувати соціально-економічний розвиток, першими відчувають прояви кризи та її наслідки. Фінансові організації повсякчас сфокусовані на захисті від ризику і пошуках можливостей управління ними. Тому розробку і впровадження механізмів антикризового управління на макро- та мікро рівні відбувається постійно, як за ініціативи регулятора (Національного банку України) так і за власною ініціативою фінансових організацій. Об'єктами механізму антикризового управління є: цілі організації; принципи функціонування; інструменти; нормативно-правове забезпечення; інформаційно-

комунікативне забезпечення; критерії ефективності.

На макрорівні Національний Банк України допомагає формувати процедури та цілеспрямовані дії, за для недопущення кризових ситуацій, а у разі їх виникнення – усунення та мінімізація негативних наслідків для фінансової системи держави. Основними завданнями Національного Банку України є :

- розробка антикризової стратегії на рівні держави;
- підготовка і встановлення раціональних і прозорих законодавчих норм і нормативів;
- оцінка і рейтингування банківських установ та інформування громадськості про їх фінансово-економічний стан;
- виявлення неплатоспроможних банківських установ та проведення роботи ними;
- забезпечення ефективного фінансового нагляду, моніторингу і контролю;
- розробка вимог до складання і впровадження бізнес-планів;
- забезпечення соціальних гарантій клієнтам і вкладникам збанкрутілих фінансових організацій;
- запобігання негативному впливу діяльності фінансових корпорацій на населення, бізнес та суспільство у цілому.

Антикризове управління на мікрорівні реалізується на засадах і специфіці самих фінансових організацій. Фінансові організації спираючись на свої цілі та ресурси формують підходи до уникнення та подолання кризових ситуацій в залежності від виду надання послуг. Основною метою антикризового управління є недопущення та мінімізація негативних наслідків кризових ситуацій та забезпечення стабільного розвитку та функціонування фінансової організації. В залежності від ситуації застосовуються різні типи антикризового управління.

1. Превентивний тип – застосовується з метою запобігання настанню кризових ситуацій. Прогнозуються негативні наслідки та розробляються підходи та методи для уникнення кризи.

2. Активний тип реагування – це коли кризову ситуацію вже не оминати і необхідно вживати заходи для мінімізації втрат і збереження існуючого темпу розвитку.

3. Чорний лебідь – коли криза настала і засобів та методів виявити її заздалегідь та уникнути не виявилось, тоді основною ціллю є порятунок фінансової організації.

Звісно, найкращим типом антикризового управління – є превентивний тип, оскільки він дозволяє уникнути кризової ситуації за рахунок розроблення стратегії превентивних заходів, а у разі неминучості настання кризи дозволяє найкраще мінімізувати втрати. Саме тому, управління ризиками є основною частиною стратегічного планування розвитку фінансових організацій при тісній взаємодії з топ-менеджментом, враховуючи передовий досвід в галузі аналітики та неупередженістю прийняття рішень.

Критерієм ефективності антикризового управління є ступінь використання потенційних можливостей без кризового функціонування або швидкого і з найменшими витратами виходу з кризи. Реалізація механізмів антикризового управління фінансовими корпораціями має забезпечуватись використанням власних і залучених фінансових, економічних, технічних, кадрових та інтелектуальних джерел.

Список використаних джерел

1. Bardas, A., Dudnyk, A., Avramenko, O. and Kazymyrenko, O. (2022) “Management of financial institutions and risks under uncertainty”, *Management and Entrepreneurship: Trends of Development*, 2(20), pp. 68-77.

2. Олешко, А. (2018) Механізм антикризового управління фінансовими корпораціями, *Ефективна економіка*, 2. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/-2_2018/12.pdf